

Kapitel 2

En vecka senare ringde Joe.

– Sandra? Jag hoppas att du inte tycker att jag är för framfusig nu. Vill du bekanta dig närmare med nässlor?

– Joe, vad kul att du ringer! Men du måste skoja. Jag har fått nog av nässlor.

– Den här gången blir det trevligare. Lita på mig. Jag kan hämta dig klockan nio på lördag.

Jag tvekade. Ville inte lämna Jane ensam.

De flesta skulle nog tycka att en tolvårig flicka kan vara ensam hemma. Men sedan Andy dog hade jag blivit mer försiktig.

– Jag är inte säker på att jag kan hitta en barnv...

– Ingen fara, sa Joe. Jane ska också följa med. Det är därför jag har valt det här stället. Det finns massor att göra där för barn.

En minut senare hade han fått min adress.

Det skulle bli min första dejt sedan jag var tjuogoett.

På lördagen lämnade vi stan och körde ut på landet.